

sættes i Stand til at udøve sin Virksomhed i Overensstemmelse med, hvad Tidens Forhold kræver.

Slebsager: Heller ikke jeg tror, at Forhandlingen om dette Lovforslag skal sætte Lidenskaberne stærkt i Bevægelse, i hvert Fald skal jeg ikke bidrage dertil, idet jeg paa mit Partis Vegne kan tilsige Finansministeren Støtte til Lovforslagets hurtige og velvillige Fremme. Vi erklærer, at de foreslaaede Bestemmelser er nødvendige, for at Statsanstalten for Livsforsikring kan blive moderniseret paa en saadan Maade, at den kan hævde sin Plads ved Siden af den private Livsforsikringsvirksomhed. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Olsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen i Landstinget, at der var noget abnormt i, at Statsanstalten, hver Gang den skulde have en eller anden Forsikringsform ændret, skulde gaa til Lovgivningsmagten for at kunne gennemføre en saadan Ændring. Det kan jeg ganske slutte mig til. Jeg har ved en tidligere Lejlighed selv gjort mig til Talsmand for, at man forsøgte at faa en Ordning, hvorved Statsanstalten paa en lettere Maade end hidtil kunde ændre sin Forretningssang, sine Forsikringsbetingelser o. s. v., saaledes som det moderne Liv kræver det, f. Eks. ved at der blev dannet et eller andet Organ, som Anstaltens Bestyrelse kunde henvende sig til, et Slags Repræsentantskab, bestaaende dels af Repræsentanter for de politiske Partier og dels sagkyndige. Saa vilde den Slags Lovforslag som det nærværende kunne undgaas, og Statsanstalten vilde lettere kunne foretage formaalstjenlige Ændringer. Det glæder mig, at den højtærede Finansminister er af samme Mening som jeg, og jeg haaber derfor, han vil tage Initiativet til, at der bliver indført en anden Ordning.

I nærværende Lovforslag foreslaas det, at Statsanstalten skal kunne fritage sine forsikrede for yderligere Præmiebetaling, naar de bliver Invalide; en lignende Ordning findes vist i alle andre Livsforsikrings-selskaber. Ligesom Venstres Ordfører i Landstinget mener jeg, at der bør dannes et Organ, som kan tage under Overvejelse, hvorledes der kan blive indført ensartede

Regler for, hvilke forsikrede der bør fritages for Præmiebetaling under Invaliditet. For Tiden er det saaledes, at hvert Selskab har sine bestemte Regler at gaa efter, saa at det kan ske, at en forsikret kan være heldig at faa Præmiefritagelse i et Selskab, naar Invaliditet indtræder, medens en anden forsikret, der kommer i ganske samme Tilstand, men er forsikret i et andet Selskab, ikke opnaar Præmiefrihed, fordi det vedkommende Selskab følger andre Regler med Hensyn til Præmiefritagelse ved Invaliditet. Venstres Ordfører i Landstinget udtalte, at det vilde være ønskeligt at faa et Organ, et Nævn til Afgørelse af saadanne Sager; det ærede Medlem nævnte ikke Forsikringsraadet, men jeg mener, at der kunde være Tale om, at Forsikringsraadet kunde tage den Opgave op, saaledes at man fik et Organ, der kunde afgøre for alle Selskabers Vedkommende, om de forsikrede, som søgte Præmiefritagelse, havde en saadan Invaliditetsgrad, at Fritagelse burde bevilges dem. Denne Tanke kan jeg give min fulde Tilslutning, og jeg vil slutte mig til det Ønske, der blev udtalt af Venstres Ordfører i Landstinget, at den højtærede Finansminister skulde formaa sin Kollega Indenrigsministeren til at fremsætte et Forslag om en Ændring i Forsikringsloven, som tog Sigte paa dette Forhold.

Gamborg: Det Tidsrum i dansk Livsforsikrings Historie, indenfor hvilket Livsforsikringsvirksomheden her hjemme har udviklet sig til den udbredte og for Samfundet saa vigtige Institution, som den nu er, begyndte i 1872, da det private Initiativ tog Sagen i sin Haand. Den Udbredelse og den Udvikling, Livsforsikringen nu har naaet, har de private Forsikringsfolk utvivlsomt Hovedparten af Æren for. Af den Milliard Kroner i Forsikringssum, som Danmark nu kan glæde sig ved, findes ogsaa den allerstørste Part opført i de private Selskabers Bøger. Det er med Tilfredsstillelse — og jeg kan sige, at det er den eneste Tilfredsstillelse, Lovforslaget i Virkeligheden byder mig — jeg har set, at alle de Fremskridt, Statsanstalten nu gennem dette Lovforslag ønsker at opnaa, er private Forsikringsfolks Opfindelser; det er Ting, som er praktiserede af de private Forsikringsfolk gennem en lang Aarrække, for de flestes Vedkommende endogsaa en Snes Aar eller mere. Dette gælder Pensionsforsikring, Præmiefritagelse ved Invaliditet og alle de andre mindre væsentlige Ting, som nævnes her. Jeg kan